

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 30. svibnja 2010.

(Video)

Otajstvo Boga Jednoga i Trojstvenoga

Draga braćo i sestre!

Nakon vazmenog vremena, koje je zaključeno prošle nedjelje Pedesetnicom, liturgija se vratila "redovnom vremenu". To ipak ne znači da vjernikovo zauzimanje mora biti manje, štoviše, nakon što smo po sakramentima ušli u boanski ivot, pozvani smo svakoga dana biti otvoreni djelovanju milosti, kako bismo rasli u ljubavi prema Bogu i blinjemu. Današnja nedjelja Presvetog Trojstva, u određenom smislu, rekapitulira Boju objavu koja se dogodila u vazmenim otajstvima: Kristova smrt i uskrsnuće, njegovo uzašašće zdesna Ocu i izlivanje Duha Svetoga. Ljudski um i jezik ne mogu objasniti postojeći odnos između Oca, Sina i Duha Svetoga. Ipak, crkveni su oci pokušali predočiti otajstvo Boga Jednoga i Trojstvenoga iveći ga u vlastitom ivotu s dubokom vjerom.

Boje se Trojstvo, naime, nastanjuje u nama na krštenju. "I ja te krstim – kae svećenik – u ime Oca i Sina i Duha Svetoga." Boje ime, u kojem smo kršteni, spominjemo svaki put kada činimo na sebi znak kria. Teolog Romano Guardini u vezi sa znakom kria opaa: "Činimo ga prije molitve, kako bismo... se sabrali; usredotočili svoje misli, srce i volju na Boga; nakon molitve, kako bi ostalo u nama ono što nam je Bog darovao... Obuhvaća čitavo biće, tijelo i dušu,... i sveto postaje posvećeno u imenu Boga Jednoga i Trojstvenoga" (Lo spirito della liturgia. I santi segni, Brescia 2000., 125-126).

U znaku kria i u imenu Boga ivota je, stoga, sadran navještaj koji rađa vjeru i nadahnjuje molitvu. I, kao što Isus u Evanđelju obećava apostolima da "kada dođe on - Duh Istine - upućivat će vas u svu istinu" (Iv 16,13), tako se događa na nedjeljnoj liturgiji, kada svećenici, iz tjedna u tjedna, dijele

kruh Riječi i euharistije. I sveti Arški upnik to podsjeća svoje vjernike: "Tko je dočekaao vašu dušu – govorio je – kada je prvi put ulazila u ivot? Svećenik. Tko je hrani i krijepi na njezinu zemaljskom putovanju? Svećenik. Tko će je pripremiti da se pojavi pred Bojim licem, perući je po posljednji put u krvi Isusa Krista? Svećenik, uvijek svećenik" (Pismo uz proglašenje Svećeničke godine).

Dragi prijatelji, neka na našim usnama bude molitva svetog Hilarija iz Poitiersa: "Sačuvaj netaknutom tu pravu vjeru koja je u meni i daj mi jednako tako, do mojega posljednjeg daha, taj glas moje savjesti, da uvijek ostanem vjeran onome što sam ispovjedio pri svom ponovnom rođenju, kada sam kršten u Ocu, Sinu i Duhu Svetom" (De Trinitate, XII, 57, CCL 62/A, 627). Zazivajući Blaenu Djevicu Mariju, prvo stvorenje u punini nastanjeno Presvetim Trojstvom, molimo njezinu zaštitu kako bismo dobro nastavili svoje zemaljsko putovanje.

Nakon Angelusa

Jutros je u Rimu, u bazilici Svete Marije Velike, proslavljena beatifikacija Marije Pierine de Micheli, redovnice Druge kćeri Bezgrešnog Začeca iz Buenos Airesa. Giuseppina – to joj je krsno ime – rodila se 1890. u Milanu, u duboko religioznoj obitelji, iz kojeg su potekla razna zvanja za svećeništvo i posvećeni ivot. U 23. godini ivota i ona je krenula tim putom s velikom se ljubavlju posvetivši odgojnoj slubi u Argentini i Italiji. Gospodin joj je dao izvanrednu pobonost Njegovu licu, koje ju je uvijek podupiralo u kušnjama i bolesti. Umrula je 1945. a njezini zemni ostaci počivaju u Rimu u Institutu "Duh Sveti".